

عنوان مقاله:

اثر زاویه انکرهای ناحیه تحتانی دیواره گودهای عمیق بر ضریب اطمینان و تغییرمکان جانبی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدعلیرضا جمشیدی - کارشناس ارشد خاک و پی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه عمران، نجف آباد، ایران

صادق صادقی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه عمران، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری دیواره ها با استفاده از روش نیلینگ و انکراژ از پرکاربردترین تکنیک ها می باشد. تاکنون مطالعات زیادی بر روی پارامترهای تاثیرگذار بر ضریب اطمینان - تنش ها - نشست ها و تغییرمکان ها برای هر یک از روش های مذکور صورت گرفته است ولی تحقیقات و مطالعات جامعی در خصوص راهکارهای صحیح و هوشمندانه جهت کاهش طول حفاری یا به عبارتی بهینه کردن طول حفاری انجام نگرفته است لذا چنانچه بتوان راهکارهایی در این زمینه ارائه داد آن را می توان گامی موثر در طرح و اجرای چنین پروژه هایی به شمار آورد. در این راستا پژوهش حاضر در قالب یک مطالعه موردی با استفاده از مدلسازی عددی در محیط نرم افزار اجزا محدود 2D-Plaxis و تعادل حدی Geo-Slope به معرفی تکنیک کنترل تغییرمکان های ناحیه تحتانی با دو عمق 0.3H و 0.4H و اثر زاویه انکرها نسبت به افق در این عمق بر مقدار تغییر مکان های جانبی و وضعیت سطح گسیختگی بحرانی پرداخته شد. نتایج بیانگر آن است که زاویه بهینه انکرهای ناحیه تحتانی برابر 10 درجه می باشد که در این حالت مقدار تغییر مکان های ایجاد شده و ضریب اطمینان کلی در حد مجاز می باشد.

کلمات کلیدی:

گودبرداری عمیق، کاهش طول حفاری، انکراژ، اجزاء محدود، تعادل حدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711967>

